

Γράφει ο **kokkiniotis**

Υπάρχουν “αντικειμενικές” ειδήσεις στην τηλεόραση; Θεωρεί κανείς ότι μπορείς να μάθεις την αλήθεια στα δελτία των 8.00;

Και όμως! Υπάρχει ένα κανάλι που το λέει καθαρά: «**Τα Νέα του ANTI1**»! Όχι τα γεγονότα, οι ειδήσεις, αλλά «**τα νέα του ANTI1**». Ειλικρινέστερη δήλωση προθέσεων ενημέρωσης δε θα μπορούσε να υπάρξει. Κάπου εδώ όμως, στον τίτλο, σταματάει η ειλικρίνεια και αρχίζει ο γκεμπελισμός.

Είδαμε τον τρόπο που παρουσίασε το κανάλι του **ANTI1** τις κινητοποιήσεις του κόσμου της εργασίας στη Θεσσαλονίκη ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας (2/11/2014). Μπορείτε να το παρακολουθήσετε κι εσείς, [εδώ](#) από το 6.53’ και για τεσσεράμισι λεπτά.

«*Διαδηλωτές που αντιδρούν στο άνοιγμα των καταστημάτων και την Κυριακή, πιάστηκαν στα χέρια ακόμα και με καταναλωτές, με αποτέλεσμα να επέμβει η αστυνομία*».

Στα ίδια τους τα μονταρισμένα πλάνα όμως βλέπουμε καθαρά, **έναν** και όχι πολλούς ‘καταναλωτές’, να επιτίθεται απρόκλητα στους διαδηλωτές και να τους χτυπάει με γροθιές. Με επέμβαση των ψυχραιμοτέρων δεν πήρε έκταση το επεισόδιο. Η χρονική σύμπτωση της αψυχολόγητης επίθεσης, την ώρα που έφθαναν στο χώρο τα MAT, δημιούργησε προβληματισμό σε παριστάμενους για το αν αυτή ήταν τυχαία.

Το ρεπορτάζ όμως συνεχίζεται:

«*Με γροθιές επιτέθηκαν σε καταναλωτή [τώρα τού μιλάνε στον ενικό...] υπάλληλοι που αντιδρούν στη λειτουργία των καταστημάτων και την Κυριακή. Ο άνδρας επιχείρησε να σπάσει κλοιό διαδηλωτών και δέχθηκε άγρια επίθεση με μπουινιές. Άμεση ήταν η επέμβαση της αστυνομίας. Άνδρες των MAT απώθησαν*

με τις ασπίδες τους τους διαδηλωτές που είχαν αποκλείσει

Ωστε για αυτό τελικά επενέβη η αστυνομία...

Στο μεταξύ λεζάντες - σούπερ υποτιτλίζουν το σπικάζ:

ΕΙΚΟΝΕΣ ΝΤΡΟΠΗΣ ΜΕ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΝΑ ΧΤΥΠΟΥΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ

Είχαμε ξεφύγει λοιπόν απ' τη μιζέρια, και κάποιιοι θέλουν να μας γυρίσουν πίσω, μακριά από τη χαρά της Κυριακάτικης απλήρωτης επιπλέον εργασίας. Η "είδηση" όμως συνεχίζεται, τα σούπερ επίσης:

«Την ώρα πάντως που η αγορά διψάει για ρευστό και οι έμποροι αγωνίζονται με νύχια και με δόντια για να κρατηθούν, κάποιιοι φορώντας τη μάσκα του παλαιοσυνδικαλιστή βάζουν αναχώματα στην ανάπτυξη. Γιατί τέτοιες πρακτικές, μόνο τροχοπέδη είναι για την οικονομία.»

**ΖΕΣΤΟ ΧΡΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ.
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕ ΜΑΤ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΛΑΚΙΣΜΟΥΣ**

Και καλά οι εργαζόμενοι, που ξεζουμίζονται ακόμη περισσότερο, απλήρωτοι μάλιστα πολλές φορές, αγνοούνται από την παρουσίαση. Δεν ανέφεραν όμως, έστω για τα μάτια, τις αντιρρήσεις από το χώρο των εμπόρων οι οποίοι επισημαίνουν με στοιχεία ότι το άνοιγμα της Κυριακής δεν φέρνει περισσότερα έσοδα στα μαγαζιά. Η 'πίττα' είναι συγκεκριμένη, όπως λένε, απλώς μοιράζεται διαφορετικά, υπέρ των πολυκαταστημάτων και σε βάρος των μικρότερων επιχειρήσεων που

οδηγούνται στο κλείσιμο.

Κάπου εδώ, η 'ενημέρωσή' μας κορυφώνεται: Μπαίνει στο παιχνίδι ο σχολιαστής **N. Ρογκάκος** με μια γκεμπελική επίθεση στον κόσμο του αγώνα. Το ύφος, η φρασεολογία και το πάθος του, μας θύμισε τον Γεωργαλά στην εκπομπή που διατηρούσε ως υφυπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ στη χουντική YENEΔ. Τον θυμηθήκαμε σε μια από τις εκπομπές με προπαγανδιστικό περιεχόμενο «ΕΗΔ» (Εθνικής Ηθικής Διαπαιδαγώγησης) να λέει χαρακτηριστικά όταν αυξήθηκε η τιμή του ψωμιού: «*Αλλά, άλλωστε, ποιος τρώει στις μέρες μας ψωμί από το φούρνο; Όλοι παίρνουμε τυποποιημένο!*», διαφημίζοντας παράλληλα την επιχείρηση πολιτικού του φίλου. Ας ακούσουμε όμως τον άξιο διάδοχό του:

«Αυτές οι εικόνες Ρίτσα, μπορούν να προκαλέσουν μόνον θλίψη. Με έναν συνδικαλιστή, να κυνηγά και να χτυπά τον καταναλωτή που θέλει να καταθέσει τις οικονομίες του και να ψωνίσει κάτι από τα ανοιχτά μαγαζιά. Μία κοινωνία όμηρη των συνδικαλιστών! Αυτό ήταν εδώ και πολλές δεκαετίες αυτή η χώρα και έφτασε μία ανάσα από τη χρεοκοπία.

(Σούπερ: **ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΣΤΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ**)

»Παντού έκαναν κουμάντο οι συνδικαλιστές, που φρόντισαν βεβαίως πρώτα για την τσέπη τους [ο ίδιος, να υποθέσουμε, μας ενημερώνει αφιλοκερδώς...] και μετά για τους ομοϊδεάτες τους, και ερωτώ εγώ τον κύριο που κυνηγούσε τον καταναλωτή, πού είναι η δημοκρατία για την οποία κόπτεται; Πόσο δημοκρατικό είναι να επιβάλλεις με την βία τις απόψεις σου;

[Σούπερ: **ΠΟΣΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙΣ(sic) ΜΕ ΤΗΝ ΒΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΟΥ; -Έλα ντε! Ωραία λεζάντα κάτω από τα MAT...**]

»Βεβαίως, δεν ξέρω από ποιο κόμμα είναι ο συνδικαλιστής, αλλά έχω να πω, ότι την επαναστατική τους γυμναστική, την εκτέλεσε άψογα.

[Σούπερ: **ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΟ-ΠΑΤΕΡΕΣ**]

»Και περιμένει τώρα την επιβράβευση από τους καθοδηγητές του. [Εσείς, κύριε;] Ποσώς βεβαίως ενδιαφέρεται για την προκοπή αυτής της χώρας. [Εσείς, κύριε;] Μέχρι νόμο είχαν καταφέρει να φτιάξουν οι αθεόφοβοι οι συνδικαλιστές, για να μην τιμωρούνται.

[Σούπερ: **ΜΕΧΡΙ ΝΟΜΟ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΤΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ. Τι μαθαίνουμε... Τους νόμους τους φτιάχνουν οι συνδικαλιστές! Όμως υπάρχει και συνέχεια.]**

Τον θυμόμαστε εκείνον τον υποψήφιο δήμαρχο της Νέας Φιλαδέλφειας [της Νέας Χαλκηδόνας ήταν, αλλά δεν θα τα χαλάσουμε] τον κύριο Τομπούλογλου, που πιάστηκε επ' αυτοφώρω να λαδώνεται. Ε, λοιπόν, αυτός ακόμη δεν μπορεί να εκδιωχθεί από την τράπεζα που δούλευε, επειδή τον καλύπτει ο συνδικαλιστικός νόμος. Αν είναι ποτέ δυνατόν! Ούτε στη Μποτσουάνα δεν

συμβαίνει αυτό. Αυτός λοιπόν ο συνδικαλιστικός νόμος για τον οποίον γίνεται σκληρή διαπραγμάτευση για την τρόικα, για να αλλάξει, και πάλι κολλάμε και διστάζουμε να τον

αλλάξουμε. Δηλαδή, κινδυνεύουμε να τινάξουμε στον αέρα τις διαπραγματεύσεις επειδή ακόμη υπάρχουν κατάλοιπα του κακώς εννοούμενου συνδικαλισμού. Μ' αυτά και μ' αυτά όμως, η χώρα βρίσκεται σε μια διαρκή κρίση και αμφισβήτηση. Και πληρώνει το τίμημα των μεταρρυθμίσεων που δεν τόλμησε ποτέ να κάνει. Ας γίνει επιτέλους κάτι σωστό, έστω και την ύστατη ώρα γιατί, η χώρα είναι στο μεταίχμιο. Ή θα πάρει ανάσα οριστικά, ή θα ξανακυλήσει στο γκρεμό. Αυτή τη φορά όμως αν γίνει κάτι τέτοιο, δεν θα έχει, Ρίτσα, επιστροφή.»

Και δώστου πλάνα από τη σύλληψη του Τομπούλογλου, πάνω στις εικόνες των διαδηλωτών. Μόνο που ξέχασε να μας αναφέρει, ότι ο Τομπούλογλου δεν ήταν «υποψήφιος δήμαρχος της Νέας Φιλαδέλφειας» αλλά διάσημο στέλεχος της **Νέας Δημοκρατίας**, επί δεκαετίες υποψήφιος βουλευτής της Β' Αθηνών και δημοτικός σύμβουλος, και εν πάση περιπτώσει δεν συνελήφθη να παίρνει 25.000 προσημειωμένα ευρώ ως συνδικαλιστής αλλά σαν **Πρόεδρος του Νοσοκομείου Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού»**, διορισμένος από τη **Νέα Δημοκρατία** και στηριζόμενος από αυτόν και τους ομοίους του.

Ο Τομπούλογλου, οι αγωνιστές του εργατικού κινήματος, οι πολυπόθητες για το κεφάλαιο 'μεταρρυθμίσεις', η ανάπτυξη που ήρθε και οι συνδικαλιστές μας γυρίζουν πίσω, τα ΜΑΤωμένα ψώνια, όλα μαζί, εικόνες, λεζάντες-σούπερ και εξοργιστικά κηρύγματα μίσους κατά του κόσμου της εργασίας, αχταρμάς. Ζούμε στην εποχή του Γεωργαλά; Όχι, έχουμε τους Γεωργαλάδες της εποχής μας. Εκείνος τουλάχιστον, είχε δική του εκπομπή σχολιασμού, την προπαγάνδα του δεν μας την σερβίριζε για είδηση.